

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τήν Τρίτην, 25^{ην} Μαρτίου / 7^{ην} Ἀπριλίου 2020, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ Θεομητορική ἐορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κατά τήν ἐορτήν ταύτην, ἡ Ἐκκλησία ἔχει μνήμην τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ἀπεσταλμένος ὑπό τοῦ Θεοῦ Πατρός, εὐηγγελίσατο, ἤτοι ἀνήγγειλε τήν χαρμόσυνον εἶδησιν εἰς τήν Παρθένον Μαρίαν εἰς Ναζαρέτ, ὅτι ἐπισκιάσει καί ἐνεργεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θά συλλάβῃ καί θά γεννήσῃ ὡς ἄνθρωπον τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν Μονογενῆ. Τῆς Μαρίας εἰπούσης τό «Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα σου, «ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ Υἱός τῆς Παρθένου γέγονεν» διά τήν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἐορτή αὕτη ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου:

Α. Εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, χοροστατοῦντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Β. Εἰς Ναζαρέτ, πόλιν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ Κυριακοῦ. Πρός τό ἐορτάζον ποιῆμιον τῆς Ναζαρέτ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀπέστειλε τό κάτωθι μήνυμα ἐλληνιστί καί ἀραβιστί:

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί καί ἀγαλλιášθω ἡ γῆ· ὁ γάρ τοῦ Πατρός συναΐδιος καί συνάναρχος καί σύνθρόνος Υἱός, οἶκτον λαβῶν καί φιλόανθρωπον ἔλεον, ἑαυτόν καθῆκεν εἰς κένωσιν κατ' εὐδοκίαν καί βούλησιν Πατρικήν, καί μήτραν ᾤκησε Παρθενικήν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. Ὡ τοῦ θαύματος! Ὁ Θεός ἐν ἀνθρώποις ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ· καί τό παράδοξον, ὅτι καί ἡ σύλληψις ἄσπορος, καί ἡ κένωσις ἄφραστος καί τό μυστήριον ὅσον! Ὁ Θεός γάρ κενοῦται καί σαρκοῦται καί πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τήν Ἀγνήν, τήν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σου, ὁ ἔχων τό μέγα ἔλεος», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία ἀγάλλεται καί εὐφραίνεται ἐπί τῇ πανιέρῳ ἐορτῇ τοῦ παγκοσμίου ἱστορικοῦ γεγονότος τοῦ λαβόντος χώραν ἐν τῇ πόλει Ναζαρέτ καί δῆ ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα ἰστάμεθα, δηλονότι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ὑπό τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, τοῦ εἰπόντος Αὐτῇ: «Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν», (Λουκ. 1,28).

«Σήμερον, λέγει ὁ ὕμνωδός, τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκαλύπτεται καί ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, Υἱός ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβῶν, μεταδῶ μοι τοῦ

βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ καί θεός ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται θεός, ἵνα θεόν τόν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται».

Μέ ἄλλα λόγια, τό ἀπ' αἰῶνος ἀποκαλυφθέν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις μυστήριον δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τουτέστιν τῆς ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό μυστήριον τοῦτο προκατήγγειλον οἱ ἅγιοι προφηῆται ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ἰδιαιτέρως δέ ὁ μεγαλοφωνώτατος τῶν Προφητῶν Ἡσαΐας εἰπών: «Δώσει Κύριος αὐτός ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρί ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἠσ. 7,14).

Τούτου ἔνεκεν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐγκωμιάζων τόν Εὐαγγελισμόν τῆς θεοτόκου ἀναφωνεῖ: «Χαίροις, τό τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀγίων προφητῶν προκατάγγελτον ὄνομα. Χαίροις τό τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης συμπέρασμα». Ὁ δέ Προφητάναξ Δαυΐδ ψάλλει: «ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· εὐλογήσατε τό ὄνομα αὐτοῦ εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον αὐτοῦ», (Ψαλμ. 95, 1-2)

Τό σωτήριον αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ Κυρίου, ἀφορᾷ εἰς τόν σαρκωθέντα θεόν Λόγον τόν Χριστόν τόν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὡς ἐναργέστατα διατυπώνει τήν βαθυτέραν θεολογικήν σημασίαν τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς θεοτόκου ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ὑμνολογῶν καί λέγων: «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν, διά φιλανθρωπίαν, ἐπί τῆς γῆς ὤφθη, καί τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γάρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καί ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστίν Υἱός, διπλοῦς τήν φύσιν, ἀλλ' οὐ τήν ὑπόστασιν· διό τέλειον αὐτόν θεόν, καί τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστόν τόν θεόν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ἀφ' ἐνός μὲν ἡ ἐκ τῆς ἐλευθέρας θελήσεως καί τῇ συνεργείᾳ τοῦ διαβόλου, πτώσις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία εἰσήγαγεν εἰς τόν κόσμον τόν θάνατον τῆς φθορᾶς, δηλαδή τῆς ἀμαρτίας, ἀποτελεῖ γεγονός ἀναντίρρητον. Ἀφ' ἐτέρου δέ, ἡ ἄφατος ἀγάπη καί φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ Πατρός οὐ παρεῖδε τό πλάσμα Αὐτοῦ, διό καί ἐπέλεξε τήν ἀγνήν καί Παρθένον Μαρίαν καί κατέστησε τήν γαστέρα αὐτῆς «Παράδεισον, ἐν ᾧ τό θεῖον φυτόν», δηλονότι ὁ θεός Λόγος, «ὁ Σωτῆρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός» -κατά Κλήμεντα- ἐβλάστησεν. Οὗτος, ὁ Χριστός, εἶναι ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀγνῆς Παρθένου γεννηθείς ἄνευ φθορᾶς, δηλονότι ἄνευ ἀμαρτίας ἐν ἀντιθέσει πρὸς τόν Παλαιόν Ἀδάμ, τόν πλασθέντα ἐκ τοῦ χοῦς, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός: «ὅτι αὐτός [ὁ θεός] ἔγνω τό πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν», (Ψάλμ. 102, 14).

Διά τῆς κεχαριτωμένης Παρθένου Μαρίας, ἀγαπητοί μου, εὐρομεν τήν ὁδόν, τουτέστιν τήν πύλην τοῦ φωτός, δι' οὗ ἠνεώχθησαν οἱ ὀφθαλμοί τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Διά τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς θεοτόκου Μαρίας ἡ ἀσύνητος καί ἐσκοτωμένη διάνοια ἡμῶν ἀναθάλλει εἰς τό θαυμαστόν φῶς τοῦ Υἱοῦ τοῦ θεοῦ, τοῦ γενομένου Υἱοῦ τῆς Παρθένου.

Ἰδοὺ λοιπόν διά τί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐγκωμιαστικῶς προσφωνεῖ τήν θεοτόκον λέγων: “Χαῖρε δι' ἧς ἡμῖν ἐπέφανεν ὁ διά σπλάγχνα ἐλέους διά τόν ἄνθρωπον ἄνθρωπος γενόμενος. Χαίροις, μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, ἡ τῆς προμήτορος Εὗας τό σφάλμα ἀνορθώσασα”.

Ἡ ἀνόρθωσις τοῦ σφάλματος τῆς προμήτορος Εὗας, δέν ἔχει ἀπλόν θεωρητικόν καί

ἠθικολογικόν χαρακτηῖρα, ἀλλά λόγον οὐσιαστικόν, ἀφορῶντα εἰς αὐτόν τοῦτον τόν σκοπόν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, τουτέστιν τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. «Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλά ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν», (Λουκ. 5,32), λέγει Κύριος. «Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστί, Κύριος ὁ θεός, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν», (Ἰωήλ 2,13), λέγει ὁ Προφήτης Ἰωήλ.

Ἡ ἐπέλευσις τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἡ ἐπισκίασις τῆς δυνάμεως τοῦ Ὑψίστου (Λουκ. 1,35) ἀνέδειξαν τὴν κεχαριτωμένην Παρθένον Μαριὰμ τῆς Ναζαρέτ, Νέα Εὐα, «δι' ἧς ἡμεῖς ἐλυτρώθημεν ἀρᾶς – (κατάρως) καὶ ἠξιώθημεν ἀνεκκλήτου χαρᾶς», κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ Νέα Εὐα, ἡ Ὑπερευλογημένη θεοτόκος Μαρία, εὐηγγελίσαστο τῷ κόσμῳ τῆς ἀρᾶς καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὴν χαρὰν τῆς μετανοίας καὶ τῆς σωτηρίας· καὶ τοῦτο, διότι ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, Κύριος ὁ θεός ἤνωσεν ἑαυτῷ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς ὑμνολογικῶς λέγει ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης: «Ἐκ σοῦ ἠμφιάσαστο τό φύραμά μου, ἄφθορε ἄνδρε, Μητροπάρθενε, θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας· καὶ ἤνωσεν ἑαυτῷ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν».

Διὰ τῆς σημερινῆς ἑορτίου μνήμης τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς θεοτόκου Μαρίας, ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία καλεῖ πάντα ἄνθρωπον εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ Εὐαγγελισμόν, τὸν Εὐαγγελισμόν δηλονότι, ὅτι «ὁ θεός τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν», -κατὰ τὸν ἅγιον Ἀπόστολον Πέτρον (Πράξ. 11,18)-, ἡ δὲ «ζωή» εἶναι ὁ ἐκ τῆς κεχαριτωμένης Παρθένου Μαρίας σαρκωθείς καὶ ἐνανθρωπήσας Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Παρακαλέσωμεν, ἀδελφοί μου, τὴν θεοτόκον Μητέρα τοῦ θεοῦ καὶ Μητέρα ἡμῶν καὶ μετὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἴπωμεν: «Παράτεινον τό ἔλεος σου, Πανάγαθε Δέσποινα, τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ κατεύθυνον πάντας εἰς ὁδὸν εἰρήνης [καὶ μετανοίας- καὶ ἀπάλλαξον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα τῆς λοιμώδους μάστιγος –*corona virus*], ὅτι πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ εἰς σέ ἐλπίζουσι, καὶ σοῦ τῇ μεσιτεῖᾳ τὴν καταλλαγὴν τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ θεόν ἡμῶν ἐσχήκαμεν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τό κράτος, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἔτη πολλά, εὐλογημένη νηστεία καὶ καλὸν Πάσχα.

Γ. Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ ἐν τῇ Γεθσημανῇ Θεομητορικοῦ Μνήματος, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, ψάλλοντος τοῦ Ἱερομονάχου π. Εὐφροσύνου καὶ τοῦ διακόνου Συμεών καὶ συμπροσευχομένου τοῦ ἡγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου.

Δ. Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς θεοτόκου εἰς τὴν Κοινότητα Ραφιδίων παρὰ τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, προεξάρχοντος τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Λεοντίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας